

Heksen fra Holbæk med det tredie øje

Den stille villavej i et helt traditionelt parcelhuskvarter fortæller ikke umiddelbart historien om, at her på vejen bor en kvinde der arbejder med en stensikker bevidsthed om, at der er mere mellem himmel og jord. Guri Petersen, hendes mand og to børn kan se ud som enhver lille kernefamilie. Et medfødt klarsyn hos Guri skiller dog familien ud fra vejens tandlæger, politikere og skolelærere.

Af Isabel Morgenstern
Fotos: Flemming Platz

Siden hun var lille, har 43-årige Guri Petersen samlet på forsteninger, kviste og alt hvad der ellers var at finde i naturen, virkede dragende på hende, og meget ofte er de landet i poser og lommer. Det vidner hylder og reoler om, som er spækket med genstandene, der i Guri Petersens kreative hænder er blevet til blandt andet drømmefangere og lyseholdere.

Guri Petersen har arbejdet sig igennem så mange lag af sig selv, at hun kan genkende meget fra sit eget liv i andre mennesker, og det har givet hende lysten til at arbejde med sine helt egne teorier. ”Jeg lader mine klienter selv tage et medansvar i deres udviklingsarbejde. At gå sin egen vej, er essentielt fordi det er vejen for den enkelte, det er det vigtigste i livet. Uanset hvor meget jeg har strittet imod mine clairvoyante evner, så blev jeg momsregistreret for mange år siden. Uanset at jeg ikke ville, så har jeg været beskæftiget med at være klartsynende i femten år, på trods af min egen uvilje. Og det jeg ved nu, er at der findes mange redskaber til at finde den enkeltes vej. Alle mennesker skulle sætte en pris på sig selv. Hvad er jeg værd, og hvor spreder jeg bedst mit lys.”

Hun er halvt norsk samer, og hun mener, at det er der rødderne til hendes færden skal findes. ”Jeg var i mange år bange for mine færdigheder, men mine hjælpere snyder mig, så jeg alligevel altid er endt med at gøre, hvad de gerne vil have mig til. Så uanset hvor meget jeg har strittet imod, så er jeg endt med at gå denne vej.” Guri Petersen smiler og tænker tilbage på en barndom hvor hun kradsede sig i panden – midt mellem øjnene ved pinealchakraet (det tredje øje). Nogle gange så voldsomt, at huden sprang til blods. Da hun var fire år gammel fortalte hun sin mor og mormor, at hun havde talt med sin oldemor. Der blev der helt stille i stuen, for hun havde været død i to år.” Hun er mor til en pige på 13 år og en dreng på 10 år, og har i snart en menneskealder været sammen med den jævnaldrende Tore, der er programmør. ”Mine børn får nok en mere almindelig barndom. For hver dag var det naturligt for mig at tale med min oldemor,

der rådgav mig i livet.” Og det kan nok have været nødvendigt i en familie, hvor den lille Guri ofte var midtpunkt i forældrenes krig, og hun måtte leve med at moderen gentagne gange forsøgte at begå selvmord, når Guri ikke gjorde, hvad hun sagde. 13 år gammel er livet for meget for Guri Petersen.

Svært at være unormal

Som barn ønsker hun at være normal, at hun kan gå på gaden uden at mærke andre menneskers smerter og hensigter. ”Mit ønske om at være normal er så stærkt, at jeg beslutter mig for at gå i hundene.” Den selvvalgte nedtur bragte et stort misbrug med sig, og sandsynligvis som følge af et anfald i en rus, forsøgte hun at kvæle sin kæreste. Hun blev indlagt på den lukkede afdeling, kom i psykiatrisk behandling og fik ordineret den stærke medicin Trilafon, som man giver til skizofrene, og som giver voldsomme bivirkninger. ”Når jeg ser tilbage på den tid, har jeg allermost lyst til at glemme det,” fortæller Guri eftertænksomt om et misbrug, der for hende blev vendt, da hun blev tilbudt en plads i ungdomspsykiatrien og at lave sin egen behandlingsplan. Det første mål var at blive fri af medicinen, så kom mange timer i gestaltterapi og endelig erkendelsen af, at acceptere sine evner som clairvoyant. ”Det sidste led i min befrielse, var da en ny mandlig terapeut spurgte mig, hvordan det gik med alt det jeg så, som ingen andre kunne. Det var sidste led i min befrielse, og jeg var ikke sindssyg, selv om jeg havde nogle specielle evner.” Guri Petersen blev udskrevet som 21-årig, og hun er ikke i tvivl om at overlæge Ole Sørensen har reddet hendes liv.

Hendes mission er at hjælpe andre mennesker til at finde deres individuelle vej, og i dag bruger hun sine klarsynede evner som spirituel vejleder. På en af sine første shamanistiske rejser, så hun sig selv som en sjakal. I trommerejsen var hun dyret, og hun gik ind i et bål. ”Det var en overvældende oplevelse, og der sad 11 andre shamaner, jeg var den tolvte, og det var meget chokerende. Jeg gik ind i bålet og blev en sjakal, og jeg fik adgang til det

hele, for mig er det billedet på den egyptiske sjakal, der repræsenterer lys og mørke. Jeg er ikke længere bange for mørket, og jeg kan være med til at skabe lys.” Guri giver et af sine talrige smil og understreger, at hun ofte i sociale sammenhænge fortæller, at hun er håndarbejds lærer, hvilket er sandt. ”Nogle mennesker vil skide grønne grise, hvis jeg ved et middagselskab, fortalte dem om mine trommerejser og mit klarsyn, og derfor er jeg mange gange bare den helt almindelige Guri, så jeg har også lært at beskytte mig selv.” Hun møder ofte mennesker, der vil have bevis for hendes færdigheder. ”For tyve år siden var det vigtigt for mig at overbevise andre, men i dag har jeg det sådan, at det ikke er min opgave at give dem deres bevis. Jeg vil vældigt gerne hjælpe, og en læge eller en psykolog kommer jo heller ikke til eksamen i et tilfældigt møde. Så jeg har lært at være privat.” Guri Petersens nabo er lokal politiker, jordbunden og skeptisk om nogen. ”Forskellen er at hun er et respektfuldt menneske, og på trods af vores lysende klare forskelle, så får vi nogle fantastiske snakke om livet, meningen og alt det, der nu rører sig i os mennesker.”

At blive set som et helt almindeligt menneske, ligger i det hele taget meget Guri Petersen på sinde, og at de veninder hun har, ser hende som et helt almindeligt menneske. ”Jeg har jo også mit lort, og nogle gange kan mit ego flippe fuldstændig ud, og så skal jeg have et helt almindeligt job og et normalt liv. Det får mig til at grine.”

I dag uddanner hun selv clairvoyante, og hun mener, at de vigtigste styrker er, at man er i stand til at undgå projektioner. ”De skal være 110 % sikre på, at de kan blive i deres egen krop. Jeg forsøger at give dem grounding igennem dans, smidighed og styrke ved yoga, og så skal de have været igennem selvudvikling.” Hun betegner sit arbejde, som en der tager kvælertag med andre menneskers ego, og at det aldrig skal være grænseoverskridende, men i overensstemmelse med hvad det enkelte menneske er klar til.